

Nieuwsbrief

December 2018

19^e jaargang

nummer 2

Van de redactie

De laatste Nieuwsbrief van de 19^e jaargang. 19 Jaar zijn we al bezig in Roemenië. En 19 jaar hebben steeds dezelfde bestuursleden zich ingezet voor de projecten aldaar. Wanneer bestuursleden zó lang actief zijn, worden zij op den duur onvermijdelijk vereenzelvigd met de Stichting. Dat was met onze voorzitter zo ongeveer het geval. Zonder de anderen daarmee te kort te willen doen: Cees wás de Stichting en de Stichting wás Cees. In de samenstelling van het bestuur gaat verandering komen. Daarover wordt verderop in deze Nieuwsbrief uitgebreid geschreven.

Zelf ben ik in oktober weer vier dagen in Roemenië geweest, tezamen met een hele groep anderen. En het voelt opnieuw als een warm bad. De mensen waarmee wij onze projecten doen zijn zó hartelijk, maar ook zó gedreven. Het is en blijft een prachtig land. Er is nog steeds veel nood te lenigen, maar het land heeft ook wel iets waar ik jaloers op ben. De ruimte, de rust, het natuurschoon. Niet de stress van ons land, de drukte en het materialisme. Samen een kerkdienst meemaken, samen zingen en bidden; dan lijkt het alsof grenzen wegvallen. Maar het is natuurlijk onzin om te zeggen, dat het land een hemel op aarde is. Daarvoor ben ik ook nuchter genoeg. Onze beide landen kunnen een heleboel van elkaar leren. Je zou wensen, dat Roemenië veel integerder bestuurd zou worden, want daar ligt de crux van veel problemen. De corruptie en de ongelijke welvaartsverdeling. Als die zaken zouden verbeteren, zou al heel veel gewonnen zijn.

Maar we moeten het land ook een eerlijke kans geven. Dit jaar bestaat het land in z'n min of meer huidige vorm pas 100 jaar. Van die 100 jaar was in meer dan 60 jaar sprake van een dictatuur. Eerst een koninkrijk, daarna een fascistische dictatuur, toen een vernietigende oorlog, waarin ze heel veel grondgebied en mensenlevens verloren, en daarna 45 jaar een communistische dictatuur. En nu dan bijna 30 jaar in een opbouwfase. Het gaat goed met het land, maar solidariteit blijft nodig. We moeten met z'n allen zorgen dat ze "ingebed" worden in Europa.

Het komend half jaar is Roemenië voorzitter van de EU. Kunt u zich dat voorstellen? Het land dat bijna 30 jaar geleden uit het dal omhoog begon te krui-
pen wordt nu voorzitter van Europa! Het zullen best moeilijke maanden worden. Maar het kan misschien ook leiden tot een begin van behoorlijk binnenlands bestuur. Alle ogen zullen immers gericht zijn op het land en ze zullen hun beste beentje voor moeten zetten. Ook wij zullen deze ontwikkelingen, met meer dan gewone belangstelling, volgen.

Peter Kleppe

Van de voorzitter

Wederom een Nieuwsbrief met veel informatie, met name over toekomstplannen.

In heel de Nieuwsbrief klinkt door dat veel is gesproken en nagedacht over de voortgang van het werk van de stichting.

De grote verrassing is dat er toch maar weer een geheel verjongd bestuur is samengesteld, dat met elkaar en met behulp van andere vrijwilligers, het werk zullen gaan voortzetten.

Voor mij, als scheidend voorzitter en met mij ook de andere bestuursleden die na een periode vanaf het begin nu hun functie kunnen overdragen aan opvolgers, stemt dit tot dankbaarheid.

Door de intensive samenwerking met onze partners in Roemenië is gevoeld dat de hulp nog wel degelijk in een behoefte voorziet en zijn de nieuwe bestuursleden dermate gemotiveerd dat zij dit zware, maar mooie, werk op zich willen nemen.

Ook het officiële gebeuren in Hudesti, waarbij ik, als voorzitter, werd benoemd tot ereburger van Hudesti, geeft de grote waardering voor al ons werk aan, niet alleen van de voorzitter, maar zeker ook als stichting in z'n geheel! Wat rest mij verder? Het is goed in deze omstandigheid het stokje door te kunnen geven. En ik wens iedereen veel sterkte en zegen toe op de inzet voor dit werk.

Hartelijke groet van Cees Spek, voorzitter

Van de bestuurstafel

Dit is alweer de laatste nieuwsbrief van 2018 en wel een heel bijzondere.

Zoals wij in de vorige Nieuwsbrief hadden vermeld, was het nog maar de vraag of ons werk na de afgelopen zomer nog door zou kunnen gaan. Onze voorzitter stopt er per ultimo 2018 mee en ook sommige andere bestuursleden hebben aangegeven toch wel een keer te willen stoppen, na 20 jaar bezig geweest te zijn in Roemenië, maar:

In het verslag van Anton Langerak van de twee gesponsorde transporten in juni stond als laatste opmerking: "De laatste transporten?? Daar is het laatste woord nog niet over gesproken."

Deze laatste opmerking is waarheid geworden. Er is na die tijd heel veel gesproken, heel veel gebeurd en nu zijn we zo ver dat we met een blij gevoel kunnen zeggen: Het waren niet de laatste transporten!

Johan Bikker en Anton Langerak hebben aangegeven het bestuur van onze stichting te komen versterken en met nog 2 andere betrokkenen zijn we volop in gesprek met een goede hoop op een positieve beslissing.

Dat betekent in ieder geval dat er een volledig bestuur is/komt.

Peter Kleppe is begin van dit jaar toegetreden tot het bestuur, ondergetekende blijft in ieder geval nog een jaar in functie, Rinus Langerak blijft nog in functie tot er voor hem een opvolger is. Mijndert Keynemans had in juli al aangegeven te stoppen met zijn bestuursfunctie en ook Dilia van Dieren wil aan het einde van dit jaar uit het bestuur.

Het nieuwe bestuur gaat binnenkort de functies verdelen, maar het is in ieder geval zo, dat er een nieuw en voltallig bestuur is, bestaande uit mensen die betrokken zijn, die wat jonger zijn en die bruisen van energie.

Zodra de samenstelling van het bestuur rond is, zullen wij u informeren.

Hoe komt het dat er binnen een aantal maanden zo'n grote wijziging kan komen en dat ons werk door kan gaan? Wel nu, door de bezoeken die Johan Bikker en Anton Langerak, samen met Jan van Zessen en andere chauffeurs vorig jaar en dit jaar hebben gebracht aan ons werkgebied waren zij doordrongen van de noodzaak tot hulpverlening. Ons project *Meals on Wheels* voorziet in een grote behoefte en kan niet stoppen! Ook de verkoop in de hal kan niet zomaar gestopt worden, vinden ze.

In juli is de voorzitter van onze zusterstichting OBED EDOM samen met haar man 3 dagen in Nederland op bezoek geweest. We hebben met hen en anderen een bezoek gebracht aan een grote kringloopwinkel in Nijverdal en aan de winkel van het Leger des Heils in Gorinchem. We hebben daar veel kleding ingekocht, wel met wisselende afloop, maar toch: er zijn volop mogelijkheden om op grotere schaal aan goede, gebruikte kleding te komen. Daarnaast is er behoefte aan andere artikelen, zoals kleinmeubelen, keukenspullen, serviesgoed etc. Dus geen grote bankstellen meer en geen gesjouw met grote kasten en keukens, maar spullen van beperkte omvang en gewicht.

Ook de bestaande aanleveradressen van kleding (kledingbeurzen Lexmond, Hei- en Boecop, Schoonrewoerd, Utrecht, Bunnik en Jaarsveld) zorgen voor een constante aanvoer van goede gebruikte kleding.

Het hele reisgezelschap op het bordes van "ons" hospitaaltje in Hudesti

Voor het eerst allemaal op de foto: Gaele, Simona, Iosif, Abel, Liviu, Ghica, Ligia Ovidiu

De gezamenlijke lunch in Patty Chips

Het bewuste Certificaat

We zien kansen om op jaarbasis 12.000 kg kleding te verzenden, 50% gratis aangeleverd en het restant aangekocht.

Over het transport van deze kleding en de andere artikelen wordt momenteel nagedacht; wellicht een deel in deelladingen, Johan Bikker heeft toegezegd minimaal 3 gratis transporten te kunnen regelen, dus, zoals u merkt: veel animo en veel mogelijkheden.

Onze hal in Dorohoi mag nog 1 jaar om niet gebruikt worden van de familie Baars, de winkel in Ibanesti wordt gesloten en de winkel in Hudesti blijft part-time open, waardoor de huisvestingskosten en de personeelskosten lager worden. Er wordt gestreefd naar een hogere kwaliteit van de aan te leveren goederen waardoor de prijzen ook verhoogd kunnen worden, zodat er een goede verwachting is dat de goederenstroom rendabel kan zijn en dat er wellicht nog geld overblijft om ons project *Meals on Wheels* uit te breiden. Ook wordt onderzocht of de Baptistengemeente in Engeland, waar onze Simona woont, ook een bijdrage kan leveren aan *Meals on Wheels*.

Dus volop plannen, sommige vergen nog wat voorbereiding, maar het enthousiasme is er!!!

Wat kunnen we aan dit verhaal nog toevoegen als bestaand bestuur? Niet veel, begin dit jaar waren we somber over de voortgang van ons werk, nu zijn er volop uitdagingen en een nieuwe start!

Daar mogen we de hand van onze Hemelse Vader in zien en in het vertrouwen dat Hij het werk ook wil blijven zegenen dragen wij het stokje over aan het nieuwe bestuur.

Op onze Open Avond op maandag 4 maart zullen wij U verdere informatie geven.

*Namens het bestuur:
Anne van Soest, secretaris*

Wat valt er nog meer te melden:

Ook in het najaar van 2018 zijn er weer transporten verzorgd. Uiteindelijk zijn er dit jaar 7 transporten gegaan en no 8 gaat begin december. De huidige opslagruimten bij Kees Spek en Jan van Zessen mogen dit jaar nog gebruikt worden. Johan Bikker is erin geslaagd nieuwe opslagruimte te vinden bij Marius Rietveld aan de Nieuwe Rijksweg (ook de ruimte bij Kees Spek mag volgend jaar nog gebruikt worden). We hebben momenteel meer dan genoeg spullen om nog wel 2 vrachtwagens te vullen, maar de rest blijft tot volgend jaar staan.

Op de rommelmarkt van Lexmond hebben we weer veel wijn en honing verkocht, ook op de wintermarkt hadden we weer een kraam, 15 december gaan we weer oliebollen verkopen, dus u ziet het: we zijn nog volop bezig! Wiljan Lever heeft in november ook weer zijn jaarlijkse bezoek aan Roemenië gebracht. Hij heeft heel veel spullen kunnen afleveren bij scholen, kinderverblijven, bakkerijen enz.

Maar: het hoogtepunt van dit jaar is toch wel geweest: EEN BIJZONDER WERKBEZOEK!, daarover verder in deze Nieuwsbrief een verslag.

Wij willen u in ieder geval bedanken voor de steun die u ons elk jaar opnieuw geeft als donateur, als vrijwilliger, als koper van onze wijnen, honing en oliebollen en wij willen u met allen die bij u horen goede en gezegende kerstdagen toewensen in het vertrouwen dat wij ook volgend jaar weer mogen rekenen op uw financiële steun, uw hulp bij activiteiten, maar ook op uw gebed om zegen op al het werk dat wij in Roemenië mogen doen!

En dan nu: Het hoogtepunt van 2018

Hoe begint dit verhaal?

Cees Spek, onze voorzitter van het eerste uur, had begin van dit jaar aangegeven per 31 december te willen stoppen als voorzitter. Hij was vorig jaar 75 jaar geworden, hij heeft heel veel tijd besteed aan de transporten, het werk werd hem te veel en hij wil meer tijd kunnen vrijmaken voor vrouw, kinderen en vrienden, een heel plausibele reden om te stoppen, vinden wij. Hij liet ons bestuur achter met een gevoel van: wat moeten we zonder Cees? Maar gelukkig is er licht aan de horizon, dat heeft u al gelezen.

Toen het bericht van het naderend afscheid van onze voorzitter verder bekend werd onder de vrienden van Roemenië, kwam Paul Baars, u allen wel bekend, op het idee om iets voor Cees te doen.

Een lintje van de Koning heeft Cees al, hij is ook al een keer Vrijwilliger van Zederik geweest, dus ja, wat kun je nog meer verzinnen? Paul Baars zou Paul Baars niet zijn als hij niet op een ander idee kwam: een Roemeens blijk van waardering voor al het werk van Cees. Maar hoe pak je zo iets aan: Paul heeft contact opgenomen met Simona, de voorzitter van onze zusterstichting. Die ging onderzoeken of er iets mogelijk was en ja hoor: eind juli kwam er groen licht, Cees zou benoemd kunnen worden tot EREBURGER VAN HUDESTI.

Hierop kwam een heel radarwerk in beweging. Hoe pak je zoiets aan zonder dat Cees dat weet? Paul heeft op zijn beurt Anne van Soest in de arm genomen en samen hebben wij een plannetje gemaakt: Zoals wel vaker is gebeurd zou Paul aan Cees vragen om nog een keer mee te gaan voor een werkbezoek in Roemenië, Paul moest nog wat zakelijke dingen regelen om zijn bezittingen in Roemenië over te dragen aan zijn zoon Anne, die dus ook mee zou gaan. Johan Bikker zou dan ook meegaan om te kijken wat er met onze loods moest gebeuren. Cees moest dan als reisleader optreden, dinsdag weg en zaterdag terug.

Cees kreeg toestemming van Truus en de data werden genoteerd: 23 - 27 oktober. Anne en Tiny van Soest moesten met Cees ook nog een keer naar de notaris in Botosani om de "oude" stichting *Vrienden van Holland* te ontbinden. Deze stichting, die destijds bedoeld was voor het ziekenhuisje, bestaat nog steeds met Cees en Tiny als medebestuurders. Dit had al jaren geleden geregeld moeten zijn, maar zoals veel dingen in Roemenië, het was nog niet gebeurd. Anne en Tiny konden echter niet mee op 23 oktober wegens zakelijke afspraken, dus we vroegen aan Cees, kun je ook van dinsdag 23 tot dinsdag 30 oktober, dan komen wij vrijdag, brengen het weekend samen door, maandag naar de notaris en dinsdag met elkaar weer terug. We hadden met Paul, Anne en Johan al afgesproken dat ze een week zouden gaan! Cees moest enkele bestaande afspraken afzeggen, opnieuw aan Truus vragen of hij een weekje weg kon, maar zijn antwoord was: het kan! Daarna hebben wij een aantal mensen een mail gestuurd met als kop: VERTROUWELIJK, want Cees mocht niets weten. Het resultaat was dat de 4 genoemde mannen op 23 oktober vanuit Eindhoven vertrokken naar Cluj-Napoca, met een heel programma.

Op donderdag 25 oktober gingen Anne en Tiny van Soest, Aad en Corrie van Zanten, Annie Baars, Truus Spek, Alie Bikker, Dilia van Dieren, Mieneke Lever, Arnoud en Henriette Spek (kinderen van Cees) en Truusje Spek (zus van Cees) ook vanaf Eindhoven richting Cluj-Napoca. Rinus en Janny Langerak gingen samen met Peter Kleppe vanaf Schiphol via Boekarest naar Suceava, waar ze 's avonds aankwamen.

Onze groep van 12 personen ging na een overnachting in Bistrita vrijdagmorgen in alle vroegte op pad om op tijd in Hudesti aan te komen. De hap-pening stond gepland om 13.00 uur en we moesten nog 5 uur rijden.

Om kwart over zeven reden we weg en na een korte koffie-plaspauze in Suceava, waar de beide groepen verenigd werden, kwamen we rond kwart voor 1 in Hudesti aan.

Paul, Anne B, Johan en Cees hadden woensdag en donderdag hun zakelijke dingen gedaan, maar Cees wilde vrijdagmorgen bij de burgemeester van Hudesti langs. Simona was ook al een paar weken in Dorohoi en die regelde het zo, dat Cees pas om 1 uur bij de burgemeester kon komen, die had eerst andere afspraken. Cees c.s. gingen maar even koffie drinken in het plaatselijke café, in afwachting van de afspraak met de burgemeester, zodoende kon onze groep (intussen met 3 auto's) ongemerkt het café passeren en plaats nemen in een lokaal van de school tegenover het gemeentehuis.

Daar waren aanwezig: de voltallige gemeenteraad van Hudesti, de bevriende burgemeester Marius Streber, de plaatsvervangend burgemeester van Dorohoi, de voltallige familie Mirauta, dokter Stefan Puscasu en zijn vrouw en onze groep van 15 mensen.

Om iets na enen kwam Cees in gezelschap van Paul, Anne B. en Johan ook naar de school voor zijn afspraak met de burgemeester. Toen hij binnenkwam, zag hij tot zijn verbazing (verbijstering is een beter woord) de hele zaal vol zitten, maar bovenal zag hij zijn vrouw Truus, 2 van zijn kinderen en zijn zus en een heleboel bekende dorpsgenoten. Cees was helemaal sprakeloos, de tranen vloeiden rijkelijk.

Voor ons was dat een bewijs, dat hij echt niets wist (hij had zelfs zijn nette pak niet aan, dat was voor de zondag!). Op zich was dit wonderlijk, want inmiddels wisten aardig wat mensen in Lexmond dat dit stond te gebeuren, maar iedereen heeft netjes zijn of haar mond gehouden om de verrassing voor Cees compleet te maken en dat is wonderwel gelukt!

Daarna kwam het moment van toespraken: de gemeentesecretaris deed het woord, daarna deed de burgemeester zijn sjerp om en benoemde Cees tot EREBURGER VAN HUDESTI met oorkonde, plaquette en medaille! Indrukwekkend! Daarna volgden nog toespraken van de waarnemend burgemeester van Dorohoi, Dr. Puscasu, de voorzitter van onze eerdere Roemeense stichting en van Paul Baars. Ook Cees kwam uiteraard nog aan het woord. Nadat dit officiële gebeuren voorbij was, zei Cees: "Truus, nu gaan jullie zeker weer, want ik heb nog een heel programma vandaag en morgen!" Uiteraard kwamen wij niet alleen maar voor die vrijdag!!

Wiljan voor zijn school in Moldavië

Alie en Johan

Bij de kloosterkerk van Secevită

Taart van Patty Chips: Bedankt Vrienden van Roemenië

Het is een bijzondere Nieuwsbrief. Met daarin heel veel nieuws over onze projecten en over onze bestuursleden. Daarom ziet de Nieuwsbrief er ook wat anders uit dan u van ons gewend bent. Ter gelegenheid van de huldiging van onze voorzitter hebben we de voorpagina aangepast. En we hebben voor het eerst een aantal kleurenpagina's opgenomen. Foto's in zwart/wit hebben hun beperkingen, dus experimenteren we met iets nieuws. We zijn benieuwd naar uw reacties!

Voor uw AGENDA:

Zaterdag 15 december: OLIEBOLLENVERKOOP
in LEXMOND

Maandag 4 maart 2019: OPEN AVOND
in LUX MUNDI

Na het gebeuren in ede school stond er een uitgebreid buffet klaar in de hal van het gebouw waar eens ons ziekenhuisje was. Daar hebben we ons te-goed gedaan aan Roemeense specialiteiten!

Rond zes uur waren we met elkaar in ons hotel Splendid, waar we met 19 mensen lekker gegeten en gedronken hebben. Zaterdagmorgen vroeg gingen Arnoud, Henriette en zus Truusje weg naar het vliegveld in Iasi, want die moesten zaterdag weer thuis zijn. De overige leden van de groep gingen samen met 8 leden van de Mirauta familie een dagje uit, via de Bicaz kloof naar Lacul Rosu, een van de bezienswaardigheden van Roemenië. Daar kregen we een uitgebreide lunch aangeboden en hebben we wat rondgekeken bij dit bekende meer en in de indrukwekkende kloof. Het was intussen avond geworden en we wilden nog wat gaan eten. Op zaterdag wordt er heel veel getrouwd in Roemenië, dus veel adressen: vol. Uiteindelijk hebben we een echt Roemeens restaurant gevonden vlakbij Suceava, waar we heerlijk hebben gegeten.

We waren pas rond middernacht terug in ons hotel en de volgende morgen werden we rond 09.15 opgehaald om met elkaar naar de kerk in Stanga te gaan, een kleine gemeente, waar broer Josif Mirauta pastor is. De dienst begint daar om 9 uur met een soort Bijbelstudie en duurt dan tot 12 uur. Gasten mogen rond 10 uur komen, want dan begint de echte dienst pas.

In de dienst was er eerst nog weer een Bijbelstudie, er werd gebeden en gezongen, daarna heeft Anne van Soest een woord in het Roemeens gezegd, waarbij de groeten werden overgebracht van de kerken van Lexmond en Hei- en Boeicop, we hebben met elkaar een stukje uit de Bijbel gelezen en we hebben het *Onze Vader* gebeden. Daarna hebben we gezongen, we hadden een paar goede zangers in de groep, dus dat ging goed. Het eerste lied was: *Lichtstad met de paarden poorten*. De melodie hiervan was ook daar bekend, dus al snel verscheen de Roemeense tekst op het scherm, zodat we dit tweetalig hebben kunnen zingen! Heel bijzonder. Het tweede lied was *Als alles duister is*, gevolgd door *Jesus, remember me, when you come into your Kingdom*, en daarna *Psalm 68 vers 10*.

Het jeugdkoor van de gemeente zong ook een lied, 2 kinderen Mirauta deden een gedicht, de Mirauta familie zong ook, het was bij elkaar een zegenrijke dienst. Na afloop van de dienst heeft Paul Baars nog een toespraak gehouden, waarbij hij stiekem probeerde kopers te vinden voor zijn land! Bij het uitgaan van de kerk werden volop handen geschud en zegen toegewenst. Het was goed en fijn om daar te zijn.

Na de dienst gingen we met elkaar naar Patty Chips waar een uitgebreide maaltijd op ons stond te wachten. Cees hield daar een toespraak met dankwoord voor alle goede gaven rondom dit bezoek.

Na deze maaltijd gingen Rinus en Janny met Peter terug naar Suceava, want die moesten maandagmorgen al heel vroeg terugvliegen naar Schiphol. De anderen hielden een korte rustpauze of een korte wandeling, daarna een klein hapje en moe, maar tevreden, op tijd naar de kamers.

Maandagmorgen gingen Cees, Anne en Tiny met de Roemeense bestuursleden naar de notaris in Botosani, echter zonder direct resultaat, maar ja, het is Roemenië (wordt vervolgd). De anderen gingen naar de loods en hebben daar wat tijd doorgebracht. Na een lunch in Patty Chips gingen we met 3 auto's op weg richting Borsa, waar we de laatste nacht zouden doorbrengen. We stopten eerst bij de Zwarte Aardewerk fabriek in Marginea, daarna een bezoek aan het klooster van Sucevita en rond 5 uur kwamen we aan in Cirlibaba, waar we in het restaurant van Anne en Tiny van Soest heerlijk hebben gegeten. Ze hadden zich echt uitgesloofd, eerst koude gerechten, daarna soep, toen warme gerechten en als toetje een heerlijke taart! Niet zomaar een taart maar een echte verjaardagstaart, want Annie Baars was die dag jarig. Snel naar het dorp geweest om kaarsjes te halen en ja hoor, op de taart brandden 2 kaarsjes met een 7 en een 9, dus Annie, iedereen weet nu hoe oud je bent geworden. Het was een echt uitgebreid diner, waarna we voldaan via de nieuwe weg naar Borsa reden, waar we rond 9 uur aankwamen. Daar nog wat gedronken en gepraat en naar bed want iedereen was toch wel een beetje vermoeid van alle indrukken.

Dinsdagmorgen rond kwart over negen vertrokken 11 deelnemers van de reis richting Cluj-Napoca om weer naar Eindhoven te vliegen. Anne en Tiny bleven nog een paar dagen langer en werden daar opgehaald door hun zoon.

Een drukke, maar onvergetelijke reis, die ervoor heeft gezorgd dat Cees met een dankbaar gevoel zijn werk voor en in Roemenië kan neerleggen.

Dit verhaal is verrijkt met een aantal foto's; op de Open Avond op 4 maart zullen we uitgebreider op deze happening terugblikken.

Met dank aan de reisgenoten; met elkaar hebben we het heel goed gehad!

Namens het bestuur:

Anne van Soest, secretaris/penningmeester

CBS Het Kompas in Lexmond houdt speelgoedactie voor arme kinderen in Roemenië

Onze voorzitter heeft zich ingespannen, om ook de basisschoolleerlingen te betrekken bij het werk van onze stichting. Afgelopen jaren heeft “Het Kompas” meegedaan met de Schoenendoos actie van Edukans, waarbij kinderen in Nederland een doos vullen voor leeftijdgenootjes in ontwikkelingslanden. Dit jaar wilde “Het Kompas” een andere invulling geven aan dit gebaar. De school houdt nu een inzameling van nieuw en gebruikt speelgoed voor drie dorpen in het noordoosten van Roemenië, de provincie Moldavië, namelijk: Ibanesti, Arborea en Stănga. Het transport wordt verzorgd door onze Stichting. Wij brengen in december een volle vrachtwagen met goederen naar Roemenië. De kinderen krijgen het speelgoed dan nog voor de kerst.

Cees Spek, opa van kinderen van “Het Kompas” heeft, samen met Dilia van Dieren, de kinderen van “Het Kompas” op woensdag 14 november uitleg gegeven over het werk en de speelgoedactie.

Op het moment van schrijven van deze Nieuwsbrief was nog niet bekend hoeveel speelgoed is ingezameld. Maar, los van de hoeveelheid, het is een prachtig gebaar van de school, de onderwijzers én de leerlingen, dat zij in deze wintertijd ook stilstaan bij hun leeftijdgenootjes in Roemenië!

Wiljan Lever bezoekt Roemenië

Onze dorpsgenoot Wiljan Lever is ook weer naar Roemenië gereisd dit najaar. Hoewel hij alweer een tijdje in Vianen woont, beschouwt iedereen hem tenminste nog steeds als een echte Lexmonder. Een dorpsgenoot met een warm hart voor Roemenië. Hoe vaak is hij al niet vertrokken? En elke keer weer met een bomvolle auto met spulletjes voor scholen, bakkerijen of anderszins. Dit keer is hij nog een land verder gegaan, naar Moldavië. “Wat je daar aan armoede aantreft tart iedere beschrijving. Onverwarmde krotten, waar kinderen les krijgen. Om over de riolering nog maar te zwijgen!”, zegt Wiljan, en hij laat een plaatje zien van een groot, zwart gat in de grond. De bijbehorende stank heeft hij niet op de foto gekregen ... Dit keer ging Wiljan met een auto vol spullen voor die scholen. In de loop der tijd heeft hij heel veel contacten gekregen in het land, en op zijn eigen manier weet hij altijd weer “het ijs te breken” bij de lokale bevolking. Een prestatie op zich, als je bedenkt dat Wiljan geen talenwonder is. Maar hij laat zien, dat een warm hart grensoverstijgend kan zijn.

Alle vrijwilligers
die zich ingezet hebben voor de stichting:
Hartelijk dank voor uw inzet!

We wensen u en de uwen
Goede Kerstdagen
en een Gelukkig Nieuwjaar

Stichting "Vrienden van Roemenië"

Voorzitter:	C. Spek Azn. (tot 31 december 2018)
Penningmeester:	A. van Soest
Bankrekening:	NL80RABO0336041632
Secretariaat:	Kon. Wilhelminasingel 9 3411 CC Lopik
Telefoon:	0348 – 507085
E-mail:	anneentinyvansoest@hotmail.com
	www.vriendenvanroemenie-lexmond.webs.com